

[Thoft]

lange, at skibet skal lægge til i særlig øde kajområder eller kajafsnit, og samtidig har man mulighed for at diktere særlig bevogtning, særlige sikkerhedsforanstaltninger ved ind- og udlosning osv. Men er der tale om marinefartøjer, så sejler de lige ind til honnørkajen i byernes hjerte, og dér ligger de så med den trussel, som det faktisk udgør. Man lader dem helt uantastet få lov til at lægge til ved Langelinie i København, ved Honnørkajen midt i Århus eller ved havnekajen mindre end 200 m fra Ålborgs centrum. Det er aldeles uforsvarligt.

Hverken Århus, København eller Ålborg – og det er især de tre byer, der er tale om – har noget som helst katastrofeberedskab, der kan gøre noget som helst, hvis tingene går galt. Det er aldeles uforsvarligt.

Blandt de enkelte ordførere skal jeg især sige tak til hr. Søgaard for hans løfte om at ville se positivt på de problemer, som forslaget rejser, i Dyvigudvalget. Jeg håber, der kommer noget konkret ud af det; det er jo ikke nok, at vi bare drøfter det.

Til fru Birthe Rønn Hornbech skal jeg knytte to kommentarer. Formålet med forslaget er – som formålet med det meste af det, SF gør – at bringe tingene ud til debat, bringe tingene frem i lyset og til offentlig debat. Vi tror, det er en nødvendig ting i demokratiet, men jeg kan forstå, at det nærdemokratiske venstre mener, at det er landsskadeligt overhovedet at debattere disse ting. Nu svarede fru Birthe Rønn Hornbech ikke på, hvad det er for konkrete problemer, debatten om SFs forslag i dag giver kommunerne, men jeg kunne forstå, det gav nogle særlige problemer, men det forblev altså i tavshed, hvad det var for problemer, det gav.

De radikale vil jeg takke for den venlige behandling. Vi håber altså, at resultatet i udvalget bliver, at der kan udarbejdes i det mindste en beretning, som prøver at fastlægge en skrappere kurs.

SFs og VS' ordførere skal jeg takke for en meget positiv modtagelse.

Til de øvrige borgerlige ordførere har jeg ikke ret megen tak at sige. Det var sådan, at hr. Nør Christensen – nå, jeg kan se, at formanden for folketingets forsvarsudvalg end ikke har tid til at deltage i debatten – ønskede oplyst, hvem det var, der skulle kontrollere; han havde ikke engang læst forslaget. Nu er det jo kun på en lille side, så det skulle

selv for en travl politiker være muligt at læse bemærkningerne til forslaget igennem. Dér står:

»Forslagsstillerne har ligeledes ønsket – i denne forbindelse – at undgå debat om, hvorvidt der i hver havn, ved hvert besøg, skal opstilles en egentlig kontrolinstans, hvorfor forslaget blot forudsætter, at skibsførelsen afgiver en korrekt erklæring.«

Så når hr. Nør Christensen ikke kunne forstå, hvad det var for et vældigt kontrolapparat, vi ønskede, må jeg konstatere, at han end ikke havde læst forslaget.

Forsvarsministeren (Engell):

Nu er det svært at hidse sig op, hver gang socialistisk folkeparti og VS finder det betimeligt her i folketinget at komme med forslag, hvis sigte jeg skal sige et par ord om i denne sammenhæng, efter at jeg nu har hørt både hr. Thoft og hr. Albrechtsen komme med en række fantastiske påstande her fra talerstolen.

Hr. Albrechtsen kom ind på spørgsmålet om, hvordan et sådant forslag kunne svække NATO-alliancens troværdighed; jeg tror, det var på grundlag af fru Birthe Rønn Hornbechs udmærkede indlæg, at det spørgsmål kom op. Dertil vil jeg blot sige, at der selvfølgelig skal mere til end et sådant forslag for at svække NATOs troværdighed – heldigvis da. Men det er jo heller ikke det, det i virkeligheden handler om; det handler om, at socialistisk folkeparti og VS i denne sag som i så mange andre sager forsøger at skabe mistillid til vores allierede, mistillid til det samarbejde, vi har med de allierede lande. Det er det politiske formål, og i det politiske formål må man nogle gange lade sagligheden gå vintervejen.

Til hr. Nør Christensen, der undrede sig over, at man ikke kunne bede vores allierede om sådanne erklæringer og udtalelser, må jeg sige, at jeg ikke synes, det er udtryk for tillid og venskab, hvis man beder sine gæster om at tømme lommerne som det første, når de kommer inden for døren. Og som jeg har sagt det så utrolig mange andre gange, har vi ikke noget grundlag for at tro, at vores allierede ikke respekterer den danske atompolitik.

Hr. Albrechtsen var inde på, hvad befolkningen mener. Det er altid et u håndterligt